

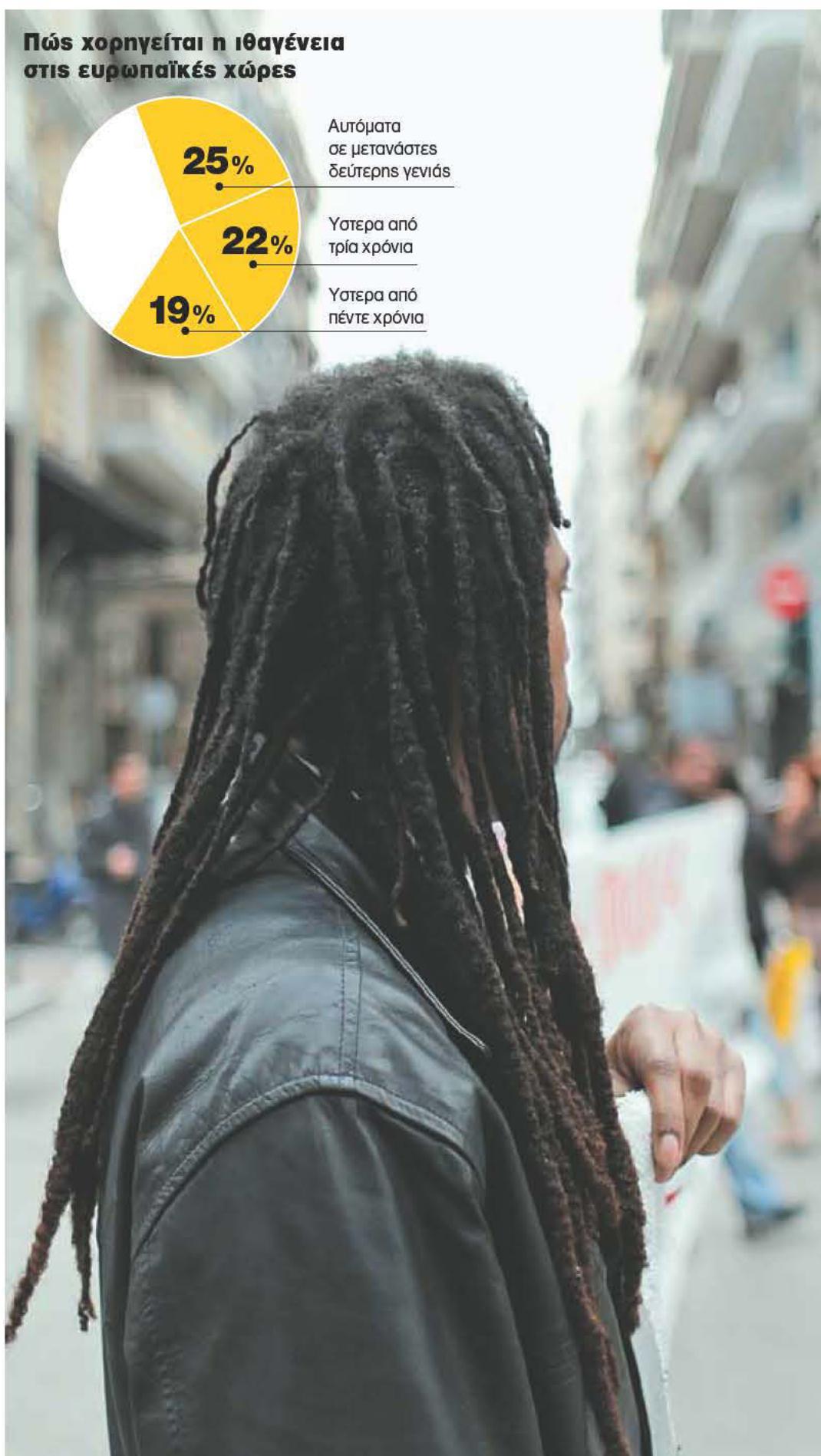
ειδησεις

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ

«Αόρατοι» στη χώρα όπου γεννήθηκαν

Σχεδόν 200.000 μετανάστες δεύτερης γενιάς
έρχονται αντιμέτωποι ακόμη και με την απέλαση

Πώς χορηγείται η ιθαγένεια
στις ευρωπαϊκές χώρες

Π αιδιά - φαντάσματα εξακολουθούν να είναι οι μετανάστες δεύτερης γενιάς στη χώρα, που υπολογίζονται περίπου στις 200.000. Γεννημένοι ίμεγαλωμένοι εδώ από γονείς αλλοδαπούς τρίτων χωρών, δεν απολαμβάνουν βασικά δικαιώματα. Τέλος στο φαινόμενο αυτό διακρύπτει πως θα βάλει η νέα κυβέρνηση χορηγώντας τους ιθαγένεια.

Επιχείρηση κοινωνικής διαφούλευσης με τις μεταναστευτικές οργανώσεις έχει ξεκινήσει η αρμόδια αναπληρωτρία υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής Τασία Χριστοδουλοπούλου, με τις οποίες συναντήθηκε την περασμένη Πέμπτη. Βασικό αγκάθι είναι να ξεπεραστεί ο σκόπελος του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ), με απόφαση του οποίου κρίθηκε προ ετών αντισυνταγματικός ο νόμος που προέβλεπε για πρώτη φορά απόδοση ιθαγένειας, υπό κάποιους όρους, σε μετανάστες δεύτερης γενιάς.

«Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει δεσμευτεί να αποδώσει την ελληνική ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα, τη λεγόμενη δεύτερη γενιά μεταναστών» ξεκαθάρισε πάντως από την πρώτη στιγμή ανάληψης των καθηκόντων της η κυρία Χριστοδουλοπούλου. Δύο χρόνια μετά την απόφαση του ΣτΕ, η οποία πάγωσε τις όποιες ελπίδες της κατηγορίας

Αγκάθι αποτελεί η απόφαση του ΣτΕ που έκρινε αντισυνταγματικό τον νόμο που άναβε πράσινο φως

αυτής μεταναστών, ετοιμάζεται τώρα μια νέα νομοθετική ρύθμιση. Σύμφωνα με τα στοιχεία, στη διάρκεια εφαρμογής του νόμου που προέβλεπε καρόγηση για παιδιά μεταναστών που γεννήθηκαν στη χώρα και οι γονείς τους διέμεναν νόμιμα επί πέντε ή μεγάλωσαν εδώ και είχαν παρακολουθήσει τουλάχιστον έξιτάξις ελληνικού σχολέου, είχαν υποβληθεί περίπου 17.000 αιτήματα και πρόλαβαν να ικανοποιηθούν μέχρι την απόφαση του ΣτΕ 6.000 από αυτά.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ. Η προώθηση μιας λύσης για τους μετανάστες δεύτερης γενιάς έχει ιδιαίτερη σημασία, καθώς σήμερα παιδιά που μπορεί να μην έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα από την Ελλάδα αντιμετωπίζουν σειρά προβλημάτων. Για παράδειγμα, δεν έχουν πιστοποιητικό γέννησης και το μόνο επίσημο έγγραφο που αποδεικνύει την ταυτότητά τους είναι το διαβατήριο. Παράλληλα, με την ενηλικώση τους χρειάζονται άδεια παραμονής για να ζουν νόμιμα στη χώρα όπου γεννήθηκαν και μεγάλωσαν, κάτι που συνεπάγεται σειρά γραφειοκρατικών εμποδίων.

Δεν έχουν επίσης πλήρη πρόσβαση στην αγορά εργασίας, καθώς για την άσκηση ορισμένων επαγγελμάτων η ελληνική ιθαγένεια θεωρείται προϋπόθεση (π.χ. να συμμετάσχουν σε προκριμένης του ΑΣΕΠ, να πάρουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος δικύρου, να μπουν σε στρατιωτικές σχολές κ.ά.). Δεν μπορούν επιπλέον να ταξιδέψουν ελεύθερα σε άλλες χώρες της ΕΕ ή να σπουδάσουν. Και φυσικά δεν έχουν πολιτικά δικαιώματα, ούτε καν για τις τοπικές εκλογές.

Για τον λόγο αυτόν, το αίσθημα ελπίδας καταγράφηκε στις πρώτες αντιδράσεις διάφορων μεταναστευτικών οργανώσεων απέναντι στις ανακοινώσεις της νέας προσέσιας του υπουργείου. Την πρόθεση αλλαγών στη μεταναστευτική πολιτική καρέτισε προ ημερών και ο ΟΗΕ με αφορμή κάποιες δηλώσεις της Τασίας Χριστοδουλοπούλου. «Αυτές είναι πολύ καλοδεχούμενες ενδείξεις, όπως καλοδεχούμενη είναι και η πρόθεση της νέας κυβέρνησης να δώσει την ελληνική ιθαγένεια στα παιδιά που έχουν γεννηθεί ή μεγαλώσει στην Ελλάδα» ανέφερε χαρακτηριστικά ο Γιαν Γιαράμπη, περιφερειακός εκπρόσωπος για την Ευρώπη του Γραφείου του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Ευνοϊκοί όροι στην Ευρώπη

ΟΜΟΙΟΓΕΝΕΙΑ στις

ρυθμίσεις βάσει των οποίων οι μετανάστες δεύτερης γενιάς λαμβάνουν ιθαγένεια δεν υπάρχει στις ευρωπαϊκές χώρες. Στη συντριπτική πλειονότητα, όμως, των κρατών της ΕΕ η κατηγορία αυτή μεταναστών αντιμετωπίζεται με ευνοϊκούς όρους και μπορεί με σχετικά απλές διαδικασίες να αποκτήσει ιθαγένεια.

Ετοι, για παράδειγμα, στη Γαλλία ιθαγένεια χορηγείται σε παιδιά μεταναστών που γεννήθηκαν στη χώρα και μένουν σε αυτή για διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών ή σε εκείνα που μεγάλωσαν εκεί και παρακολούθησαν πέντε έτη γαλλικής εκπαίδευσης. Στην Ισπανία αρκεί η διάμονή για ένα έτος στη χώρα προκειμένου μετανάστης δεύτερης γενιάς που γεννήθηκε εκεί να αποκτήσει ιθαγένεια.

Με απλή αίτηση εντός ενός έτους από την ενηλικίωσή τους μπορούν να λάβουν ιθαγένεια μετανάστες δεύτερης γενιάς γεννημένοι στην Ιταλία.

Στην Πορτογαλία κάθε παιδί μεταναστών που γεννιέται στη χώρα αποκτά ιθαγένεια με την προϋπόθεση ένας από τους γονείς του να διαμένει εκεί νόμιμα για διάστημα πέντε ετών. Αντίστοιχα, στη Βρετανία παιδί που γεννιέται από αλλοδαπούς γονείς, εκ των οποίων ο ένας έχει αδριστή διάρκεια διάμονής, γίνεται αυτόματα Βρετανός πολίτης, ενώ σε περίπτωση που μετανάστης δεύτερης γενιάς γεννήθηκε στη χώρα και διέμενε εκεί ώς τα 10 του χρόνια αποκτά με αίτηση τη Βρετανική ιθαγένεια ανεξάρτητα από το καθεστώς των γονιών του.

Ακόμη και στη Γερμανία, που είχε παράδοση άκαμπτου δικαίου του αίματος ανάλογη προ το ελληνικό δίκαιο ιθαγένειας, πρωθήθηκε το 1999 μεταρρύθμιση για την απόδοση ιθαγένειας π οποία δεν συνάντησε κανένα πρόβλημα και στο πλαίσιο ελέγχου συνταγματικότητας. Ετοι, πλέον, αποκτά αυτοδικαίως τη γερμανική ιθαγένεια πρόσωπο που γεννιέται στη χώρα από αλλοδαπούς γονείς εφόσον ο ένας από τους δύο έχει νόμιμη διάμονη στη Γερμανία για οκτώ χρόνια.